
LASTENLASTEN KANSSA NIZZASSA 7.-14.5.2016

Osa 1: NIZZA Villeneuve Loubet

Taustaa ja matkamme 1. päivä

Tämä reissu kuuluu sarjaan ”kun halvalla sai”. Homma lähti lapasesta siinä vaiheessa, kun bongasin **RCI-kämpän Nizzasta** eli tarkemmin ottaen **Villeneuve Loubetista** reilu 10 km etelään (51000 pistettä ja 149 €). Kun hehkutimme asiaa tyttärillemme, Anne loihe lausumaan, että voisimmeko ottaa pikkupojat mukaan. Vastauksemme oli heti, että ”tottakai”, sillä olin varannut 1 mh huoneiston hotelli Seaside Parkista, läheltä Villeneuve Loubetin rautatieasemaa. Jo samana iltana varasin Aamokselle ja Nooalle lentoliput juniorihintaan alle 150 €. Jännittäminen alkoi ja WhatsApp –viestien kulku ensimmäistä kertaa meidän ja pikkuisten välillä. Aluksi ne olivat ääniviestejä, mutta pojaat oppivat koko ajan lukemaan ja viestit vaihtuivat teksteiksi.

Menimme perjantaina Espooseen katsomaan poikien jalkapallomatsia ja sen jälkeen Suomi-Valko-Venäjä lätkämatsia. Pojat hävisivät, mutta Suomi voitti Patrik Laineen aloittaessa miesten MM-kisat legendaarisesti saldolla 2+1 (Sama tahti jatkui Saksaa vastaan).

Lauantaina tyttäremme Anne vei meidät kentälle.

Vietimme naskalien kanssa reilun tunnin loungessa ja siirryimme sitten suosikkilentoyhtiöksemme nousseen **Norwegian Airwaysin** lennolle.

Norwegianista on tullut kumppanimme. Olemme viime vuosina lennelleet sillä paljon eikä trendi muutu jatkossakaan. Hinta ja laatu kohtaavat mainiosti.

Varaa kolikoita junalipun ostoon!

Saavuimme 3 tunnin lennon jälkeen Nizzaan. Varmistimme vielä kentällä, että juna-asema on reilun puolen km päässä. Valitsimme sen syystä, että lentokenttäbussi 250 maksaisi 11 €/sivu aikuisilta (lasten hinta ehkä puolet siitä?). Kävelimme **St Augustinin** asemalle ja aloitimme [lipunosto-shown](#).

Lippumyymälä oli kiinni, joten aloimme ostaa lippuja automaattista. Se osoittautui mahdottomaksi tehtäväksi. Aurinko paistoi niin pahasti ruudulle, että kirjaimista ei saanut selvää edes ummikkoranskalainen. Pyysin apua ja sain. Rouva alkoi väännellä ja painella rullaa, jolla valinta tehdään. Oli

siinä melko monta kommervenkkiä ennen kuin liput oli valittu auringon helliessä ostajaa ja apuria. Kun kaikki oli valmista, oli maksun paikka. Sitten astui peliin herra Murphy. Automaatin korttipuoli ei toiminut eikä se hyväksy kuin kolikoita. Se siitä. Sama operaatio toisessa_automaatissa, samoin tuloksin. Nyt alkoi tulla hikiki. Juna tuli, mutta onneksemme se olikin menossa Nizzaan eli olimme väärällä raiteella vaikka olimmekin suomalaisittain oikealla puolella.

Sain virkailijalta tiedon, että meidän tuli hiippailla radan alta tunnelin kautta toiselle puolelle. Junat siis kulkevat vasenta kaistaa Ranskan maalla. Bongasin laiturilta yksinäisen mieshenkilön kysyäkseen milloin juna menee **Villeneuve Loubetiin**. Hän osoittautuikin suomea puhuvaksi ”enkeliksi”. Opimme, että valotaululla on tulevien junien saapumisajat ja niiden perässä rullaavat asemat, joilla se pysähtyy. Kävi ilmi, että meillä on vajaat 15 min aikaa ennen seuraavan lähtöä. Jätin seurueeni ja lähdin taas yrittämään, josko saisin liput. En saanut. Päätin, että hyppäämme junaan ja katsotaan saisimmeko liput sieltä. Ei osannut aseman virkailijakaan sanoa varmasti onnistuuko se. Sanoi, että varmaankin, mutta ehkä hieman kalliimmalla hinnalla.

Kävin keskustelun enkelimme kanssa. Tämä eläkkeellä oleva Dubaissa muutaman kk:n ja Nizzassa pari kk vuodessa asuva herrasmies lupasi auttaa välttävällä ranskankielen taidollaan, jos jäisimme kiinni junapummailusta. Astuimme täpötäyteen junaan jännittämään. Saavuimme keskimääräistä pidemmän 5-minuuttisen jälkeen onnellisesti pääteasemallemme. **Kiitos enkeli!**

Lipun osto Ranskan rautateillä:

Tähän väliin vähän neuvoa, ettei muiden tarvitse etsiä enkeleitä. Homma toimii näin:

Ensin painetaan ratasta niin, että valikossa alkaa tapahtua. Sen jälkeen pyöritetään samaa ratasta ja etsitään lipun ostajan ikähaarukka. Valitsimme seniori+. Sitten painettiin taas rullaa ja valittiin lähtöasema. Seuraavaksi vietiin cursori toiselle puolelle ja etsittiin asema, jonne mennään. Ellei sitä ollut valittiin alta ranskalainen sana ”muu” ja taas painettiin. Sitten alettiin arpoa asemaa etukirjaimen mukaan ja hyväksyttiin painamalla. Sitten, ellei oikeaa asemaa löytynyt valittiin toinen kirjain eli ajatusmaailma näiltä osin kuten joidenkin autojen navigaattorissa. Kun oikea asema löytyi, se hyväksyttiin jälleen painamalla. Jossain vaiheessa piti taas vahvistaa oma eläkeläisyytensä ja sitten valittiin matkustajien määrä. Tämän jälkeen taas pari vaihtoehtoa eli sininen tai valkoinen kartta tms. (en ymmärtänyt niiden eroa). Sitten valittiin matkustusluokka ja lopuksi vielä pelkkä meno tai edestakainen matka. Tämän painamisen jälkeen ilmaantui matkan hinta ja sitten alkoi kortti- tai kolikkoshow. Niin helppoa 😊. Tosin lasten liput piti ostaa erikseen, joten alusta uudelleen

Olin varmistajatyypinä kopioinut hotellimme sijainnin karttana iPadiimme. Se näkyi mukavasti, mutta kartta ei kertonut mitä kautta sinne pääsisi sisään. Arvoimme väärin ja kiersimme väärää kautta. Kävi ilmi, että **Seaside Park** on päättyvän kadun päässä hyvin lähellä, mutta silti niin kaukana, kun luulimme jo olevamme oikeassa hotellissa. Lähdimme siis kiertämään lähes lähtöpisteen kautta hotelliimme, joka oli ollut jo 100 m päässä. Onneksi paukkuja oli ja löysimme perille.

Veimme laukut huoneeseen ja lähdimme ostamaan vettä ja ruokia. Pahaksi onneksemme kaupat olivat jo kiinni lauantai-illan kunniaksi. Jatkoimme noin 1 km päässä olevaan kuvassa taustalla näkyvään [huvivenesatamaan](#), jossa on hyvin erikoisen muotoisia, aikanaan luksushotelleiksi rakennettuja jättirakennuksia kaarevine seinineen. Veneet olivat sitä mallia, että siellä liikkuu jahttien lisäksi raha. Ei Askompaa.

Vastaanottovirkkailijamme oli suositellut siellä olevaa [pizzeriaa Santa Luciaa](#), eikä suotta. Päätimme tilata nälkäisille pojillemme aikuisten pizzat, mutta tarjoilija naurahti, ettei kannata. Saatuamme annokset ymmärsimme, miksi hän halusi säästää rahojamme. Saimme eteemme pari jättipizzaa, joiden puolikkailla pärjäsi isompikin ihminen. Silti Nooa tuhosi koko annoksen ja Aamoskin lähes kaiken. Taisivat olla nälkäisiä nuoret miehet. Vaelsimme koleassa illassa ammattimaista "Konoskävelyä" matkien hotelliin eikä unta tarvinnut houkutella.

Sunnuntai 8.5, äitienpäivä

Äitienpäivän alkajaisiksi lähdimme testaamaan hotellimme ravintolan aamiaisen. Se maksoi aikuisilta 9,50 € ja lapsilta 5 €. Haukkui hintansa niin napin, jos kriteerinä käytetään mahalaukkujen täyttymisastetta. Kaikki oleellinen löytyi vaikka ns. lämmin ruoka puuttuikin.

Sea Side Parkista voi todeta, että se on aikansa lapsi. Kaipaisi ehostusta, mutta menettelee. Sen katolla on uima-allas, josta on kivat näkymät. Tähtiä voisi antaa 2-3, mutta siisteydestä enemmänkin. Käytössämme oli pieni makuuhuone ja olohuone. Keittosyvennys oli käytävän varrella.

Lähdimme ennen puolta päivää etsimään ruokakauppaa, jotta saisimme vettä ym. välttämätöntä sapsukaa. Eivät olleet kaupat mokomat auki johtuen sunnuntaista.

Taistelu tsunamia vastaan alkoi..

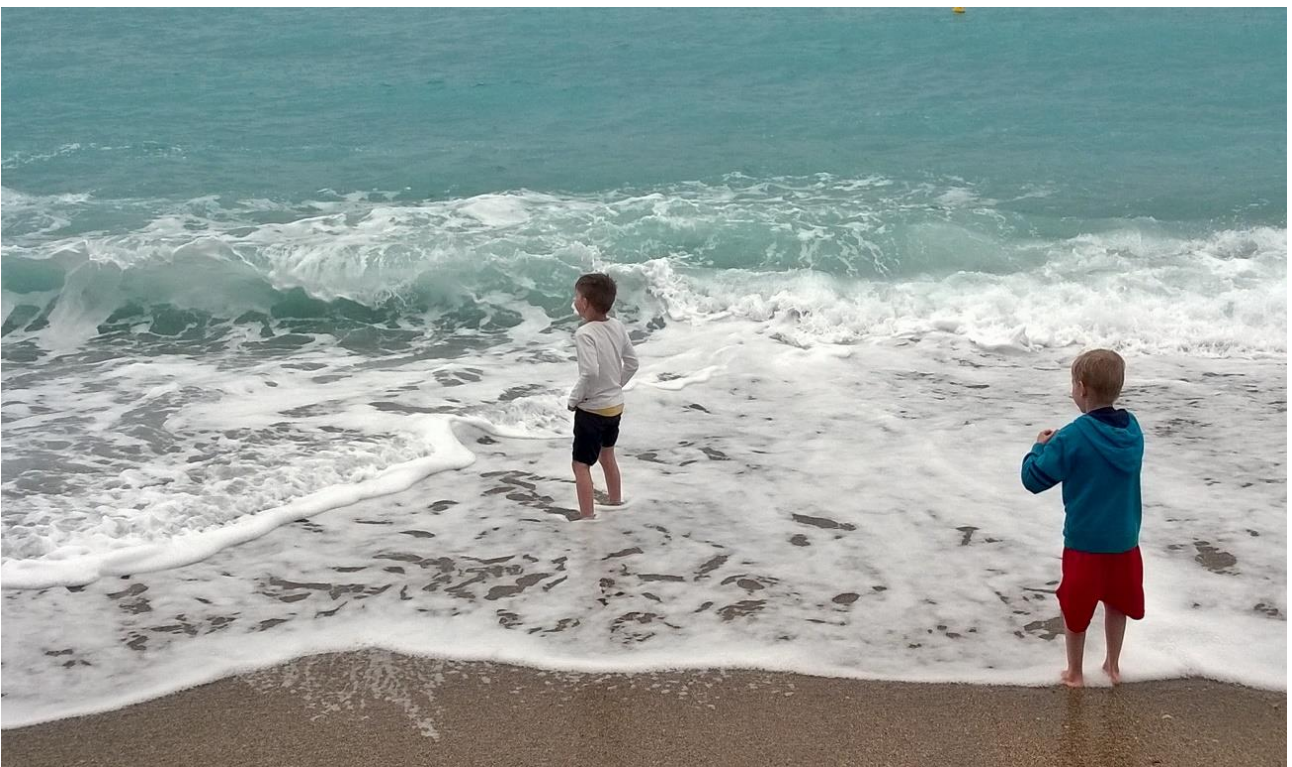
Kävelimme rantaan, jossa pojat innostuivat taistelemaan kovaa aallokkoa eli heidän mielestään tsunamia vastaan. Koska ranta oli täynnä pientä kiveä, eivät aseet loppuneet. Poikien suosikkileikki tälle matkalle oli löytynyt. Heitä ei meinannut saada millään pois rannalta vaikka tuuli puhalteli kylmästi mereltä. Aikamme katseltuamme poikasten leikkejä saimme heidät lopulta liikkeelle.

Menimme katsomaan huvivenesatamaa tällä kertaa päivän valossa. Onneksi ehdimme juuri sopivasti alueen kauppoihin, sillä paikallinen supermarket oli vielä hetken auki. Teimme ruokaostokset ja palasimme hotelliin.

Jäätelöt välipalaksi ja sitten jälleen taistelemaan aaltotsunamia vastaan. Näitä reissuja piti tehdä tämän tästä. Kylmä sääkään ei haitannut mitään.

Illan suussa oli aika alkaa vääntää ruokaa. Marjatta teki lihapullia ja meikäläinen paistoi vielä kalafileet alkupalaksi. Maistuivat, vaikka kalan haju jäikin häiritsemään huoneistoamme. Ilta meni jääkiekkoa kuunnellen yms. merkeissä. Kuvälähetystä en onnistunut saamaan mitään kautta. Koska huoneistossamme oli täydellinen keittiö, valmistimme ruokaa silloin tällöin.

Aamiaisilla oli jokaiselle jotakin.

Tämä tarina jatkuu muutamalla matkakertomuksella. Kävimme viereisessä **Marinelandissa**, joka oli lasten ehdoton suosikki, vierailimme **Nizzassa, Monacossa, Cannesissa**.

Sivulta www.appamatkustaa.fi löytyy myös tekemäni museokierros Nizzassa.

SUMMA SUMMARUM – koko matka

Kun kotiinpaluun aika aikoinaan koitti, oli Nooa sairastunut lähtöä edeltävänä päivänä. Saimme onneksi venytetyksi huoneen luovutusta 1,5 tunnilla ja sitten asemalla. Toiveemme oli, että pääsisimme loungeen odottelemaan koneen lähtöä vaikka aikaa jää vielä 5 tuntia. Niin kävi ja siitä tuli hyvin miellyttävä odotustauko. Loungeessa tarjottiin mm. **Jacquart shampanjaa** pala painikkeeksi, joten ei tullut aika pitkäksi. Elämä on!

Tämä poikkesi ymmärrettävästi normimatkasta, mutta oli hyvä reissu. Toivottavasti pikkunaskaleille jäi positiivisia muistoja muualtakin kuin tsunamirannoilta. Seuraavalla kerralla voisimme ottaa tänne tullessamme 2-3 yötä Nizzan keskustasta ja vuokrata sitten auton, jolla lähtisi kiertämään kauniiksi haukuttua **Provencen maakuntaa**.

Tämän reissun **kustannukset** olivat meidän aikuisten osalta 2*200 € + 300 € asumisesta eli 350€/nenä.

Lisäksi juna- ja bussimatkat yms., mutta niitä ei lasketa